మనకు పొలాలు ఉంటే, బ్యాంకులో లక్ష రూపాయలు డబ్బు ఉంటే తెలుసున్నవారిని కూడా మీరెవరు అని అడుగుతాము. సర్వాంతర్యామి, సర్వసమర్థుడు, మన పూర్వజన్మలు, రాబోయేజన్మలు చెప్పగల సమర్థుడు అయినవాడే ఒక చేతితో జోలె, ఒక చేతిలో డబ్బా పుచ్చుకొని ఇంటింటికి వెళ్ళి బిక్ష చేసుకొన్నాడు అంటే మనం ఎంతటివారము, ఏమి చూసుకొని గర్వం తెచ్చుకొంటున్నాము. మన ఉపాధికి తగిన పనిని భగవంతుడు ఏర్పాటు చేస్తాడు. మనం ఎవరితోను పోల్చుకోకూడదు. మన గమ్యాన్ని మర్చిపోకూడదు. మనకు ఏఆలోచన వచ్చినా, ఏతలంపు వచ్చినా అది భగవదనుభవం పొందటానికి సహకరించేదిగా ఉండాలి. భగవంతుడి అనుగ్రహం లేనప్పుడు ఇహం లేదు, పరం లేదు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 07-11-04, జన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

పూర్వజన్మలో మీరు ఏదైనా పుణ్యం చేసారు అనుకోండి అది ఈ జన్మలో సుఖరూపంలో వస్తుంది, పాపం చేసారు అనుకోండి అది దుఃఖరూపంలో వస్తుంది. భగవంతుడి మాటనే మనం ప్రమాణంగా తీసుకోవాలి. భగవంతుడు చెప్పినట్లుగా మనం పని చేయటం వలన పుణ్యం వస్తుంది. భగవంతుడి మాటకు విరుద్ధంగా పనిచేయటం వలన పాపం వస్తుంది. భగవంతుడి మాటను ప్రమాణంగా తీసుకొని జీవించటం వలన మనస్సు నశిస్తుంది. మనం ధర్మమార్గాన్ని విడిచిపెట్టకూడదు. మేము ఏవో ట్రైనింగ్‌లు అవుతున్నాము, జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది అనుకొంటున్నారు, అలారాదు. మీరు ధర్మాన్ని ఆచరించకపోతే మీరు ఎన్ని ఎక్సర్‌సైజులు చేసినా వాటివలన ఆరోగ్యం రావచ్చు గాని మనస్సు నశించదు, మోక్షం రాదు అది దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. మనం ధర్మాన్ని ఆచరించినప్పుడు తాత్కాలికంగా ఏదో నష్టపోతున్నాము అని అనిపిస్తుంది కాని మనం ఏమీ నష్టపోము, పరిణామంలో సుఖపడతాము, భగవంతుడు మన అవసరాలన్నీ తీరుస్తాడు, అంతేకాదు మోక్షం కూడా ఇస్తాడు. మనకి, రాజకీయనాయకులకు తాత్కాలికదృష్టి ఎక్కువ. ఏదో ఈ కోరిక నెరవేరిపోతే చాలు అనుకొంటాము, వారు ఎలక్షన్‌లలో నెగ్గటం చూసుకొంటారు. నిజమైన రాజకీయనాయకుడు అయితే, వాడు దేశాన్ని ప్రేమించేవాడు అయితే వాడు ప్రజలను మభ్య పెట్టకూడదు, పరిస్థితులు అర్థమయ్యేలాగ వారికి చెప్పాలి. దేశాన్ని ఎలా అభివృద్ధిలోనికి తీసుకొని వెళ్ళాలి అని వాడు చూస్తాడు కాని ఎలక్షన్‌లలో నెగ్గటం గురించి చూసుకోడు. అలాగే మన భక్తులకు కూడా ఒక ప్రణాళిక ఉండాలి, ధర్మాన్ని ఆచరిస్తూ ప్రణాళికాబద్ధంగా జీవించాలి. సహనం ఉండాలి, పట్టుదల ఉండాలి, ధర్మంయందు నమ్మకం ఉండాలి. వాడు ఏమతస్థుడైనా ధర్మమార్గానికి విరుద్ధంగా జీవించేవాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. కర్మమార్గం, ధ్యానమార్గం, భక్తిమార్గం ఇవిఅన్నీ సమన్వయం చేసుకొని మన హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడిని మనం అనుభవైక వేద్యం చేసుకోవాలి. దానికి మనస్సుకి నెమ్మది ఉండాలి, శాంతి ఉండాలి. మీకు ఎప్పుడైనా అశాంతి వస్తూ ఉంటే కంగారుపడకండి ఈ అశాంతి

ఎందుకు వస్తోంది అని విచారణ చేసుకొంటే అదిపోతుంది. సత్పురుషులతో సహవాసం వలన మనకు తేజస్సు కలుగుతుంది, ఆధ్యాత్మికబలం పెరుగుతుంది, ఏకాగ్రత పెరుగుతుంది, వీరత్వం కలుగుతుంది, భక్తి కూడా పెరుగుతుంది, మన కాళ్ళమీద మనం నిలబడే శక్తి వస్తుంది. భగవంతుడు మన మాటనుచూడడు, దాని వెనకాల ఉన్న తలంపును చూస్తాడు, దానిని బట్టి మనకు మనోవికాసం కలుగుతుంది. అందుచేత మంచితలంపులు వచ్చేలాగ మనం ప్రయత్నం చేసుకోవాలి.

మనస్సు అంటే అనేక తలంపుల సముదాయము. ఆ తలంపులకు అడుగున ఉన్న తలంపే నేను అనే తలంపు. ఆ నేను అనే తలంపు ఎప్పడూ దేహంతో తాదాప్యం పొందిఉంటుంది. ఆ నేను అనే తలంపుకు దేహమే ఫుడ్‌సప్లయి చేస్తూ ఉంటుంది. ఆ నేను అనే తలంపుకు, దేహానికి ఉన్న సంబంధం తీసేసి అలా ప్రాక్టీసుచేస్తూఉంటే ఆ నేను అనే తలంపుకు ఆహారం అందక అది నశిస్తుంది. లోకంలో భిన్నత్వం ఉంది కదా మనుషులు తేడా, రంగులు తేడా, సంఘటనలు తేడా ఇదంతా బయటకు చూస్తే వేరుగా కనిపిస్తోంది. ఈ భిన్నత్వంలో ఏకత్వం చూడమని పెద్దలు చెపుతున్నారు, చూడటం ఎలాగ అని ప్రశ్న. మనం అందరము హృదయంలో సమానంగా ఉన్నాము, ఒకటిగా ఉన్నాము. లోకంలో భిన్నత్వం ఉంది. గాఢనిద్రలో అందరూ సమానంగానే ఉన్నాము. అందరి హృదయాలలో ఏ చైతన్యశక్తి అయితే ఉండి ఆడిస్తోందో అది ఒకటిగానే ఉంది. భిన్నత్వంలో ఏకత్వం చూడటం అంటే అందరిలోను చైతన్యాన్ని చూడాలి, అన్ని పరిస్థితులలో అన్ని సంఘటనలలో చైతన్యదృష్టి విడిచిపెట్టకుండా ఉండాలి. ఉన్నది ఒక్కటే, అదే చైతన్యం. అదే ఈ సృష్టికి ఆధారంగా ఉంది. ఆ చైతన్యమే జీవుడు కింద, లోకం కింద, దేవుడు కింద కనిపిస్తోంది. ఆ చైతన్యానుభవం మనకు వచ్చేవరకు పునర్జన్మలు తప్పవు, వ్యక్తిభావన మనలను విడిచిపెట్టదు. కొంతమంది మంచిపనులు చేస్తారు. మీరు ఎంత మంచిపనులు చేసారు అంటే మేము ఏమిచేసాములెండి భగవంతుడే చేసాడు అని నోటితో అంటారు కాని లోపల మేమే చేసాము అనుకొంటారు. నోటితో చెప్పింది వారికి అనుభవంలో లేదు. నోటితో చెప్పింది వాడికి అనుభవంలోఉంటే వేరుభావన పోయినట్లే. భగవంతుడు మనకు శరీరాన్ని, ఇంద్రియాలను, తెలివిని ఎందుకు ఇచ్చాడు అంటే కర్మను అనుభవించటానికి ఇచ్చాడు ఇది మనకు తెలియక అవి ఏవో గొప్పవి అని మనం అనుకొంటున్నాము, వాటిని చూసి మురిసిపోతున్నాము. ఆత్మజ్ఞానసముపార్జనకు పెట్టుబడి ఏమిటి అంటే శాంతచిత్తము, పరిశుద్ధమైన చిత్తము, పరిశుద్ధమైన బుద్ధి. భగవంతుడి అనుగ్రహం మనకు ఎప్పడు వస్తుంది అంటే మన మాటలో, చేతలో చిత్తశుద్ధి ఉండాలి. దేవుని అనుగ్రహం వచ్చింది అనుకోండి అన్నీ వచ్చేస్తాయి, మోక్షం కూడా వచ్చేస్తుంది.

రావణాసురుడు సీతమ్మను తీసుకొనివెళుతూ ఉంటే జటాయువు అడ్డువెళుతుంది, అప్పడు రావణాసురుడు జటాయువు యొక్క రెక్కలు నరికివేస్తాడు. తరువాత రాముడు, లక్ష్మణుడు అక్కడకు వస్తారు. రాముడికి కొన్ని వివరాలు చెప్పాక జటాయువు ప్రాణం విడిచిపెడుతుంది. రావణాసురుడికి, జటాయువుకు వ్యక్తిగతమైన ద్వేషాలు ఏమీలేవు. కాని జటాయువు ధర్మకార్యంకోసం ప్రాణాలు పోగొట్టుకొంది. రావణాసురుడు సీతమ్మను

తస్కరించినప్పుడు కూడా నాకు ఇంత దుఃఖం రాలేదు, జటాయువును చూస్తే దుఃఖం వస్తోంది అంటాడు రాముడు. నువ్వు నా పనిలో చనిపోయావా అని అంటూ రాముడు చితిని పేర్చి జటాయువు శరీరానికి నిప్ప వెలిగిస్తాడు. సాక్షాత్తు భగవంతుడి చేత ఆ శరీరం దహింపబడింది. దేవుని దయ ఎలాఉంటుందో చూడండి, అప్పడు రాముడు ఏమన్నాడు అంటే యజ్ఞ దాన తపస్సులు చేసినవారు ఏ లోకానికి వెళుతున్నారో, ఉత్తమోత్తములు, మహర్షులు ఏ స్థానాన్ని పొందుతున్నారో ఓ జటాయువు నువ్వు కూడా ఆ స్థానాన్ని పొందు అన్నాడు, వాడు దేవుడు. భగవంతుడు సత్యసంకల్పుడు, ఆయన మాట జరిగిపోవలసిందే. జటాయువు తపస్సులు ఏమీ చేయలేదు యజ్ఞదాన తపస్సులు చేసిన వారు ఏలోకానికి వెళుతున్నారో నీవు కూడా ఆ లోకానికి వెళ్ళు అంటే అక్కడ యజ్ఞ దాన తపస్సుల యొక్క ఔన్నత్యం చెప్పినట్లు అయ్యింది. ధర్మాన్ని ఆచరించటంలో మనకు రాముడు ఆదర్శపురుషుడు. రావణాసురుడు చనిపోయిన తరువాత ఆ శరీరానికి శ్రాద్ధకర్మలు చేయటం అనవసరం అని రాక్షసులు అంటారు. రాముడిలో గొప్పతనం చూడండి ఆయన ఏమి చెప్పాడు అంటే మన ధర్మం మనం ఆచరించాలి వాడు ఎటువంటి వాడు అని కాదు అని చెపుతూ విభీషణుడిచేత రావణాసురుడికి శ్రాద్ధకర్మలు చేయించాడు, వాడు రాముడు.

భగవంతుడే కర్త అయినప్పడు, అంతా భగవంతుడి సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతూ ఉంటే నాకు ఎందుకు దుఃఖం రావాలి అని ప్రశ్న. కర్త భగవంతుడే అని నోటితో అనుకొంటున్నాము, లోపల నేను కర్తను అనుకొంటున్నాడు. భగవంతుడిని మనం మోసం చేయలేము. అంతా భగవంతుడి సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతోంది అనే అనుభవం నీకు ఉంటే నీకు దుఃఖం రాదు. కాని నువ్వు ఆపనికి కర్తను అనుకొంటున్నావు. ఆ కర్తృత్వం వలననే నీకు దుఃఖం వస్తోంది, దుఃఖం కర్తృత్వ రూపంలో ఉంది. మనకు గుడిలో ఉన్న నారాయణుడు మీద ఉన్న విశ్వాసం హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడి మీద లేదు. గుడిలో ఉన్న దేవుడిని నేను అనే తలంపుపెట్టి పూజిస్తున్నాము కదా, ఈ నేను అనే తలంపు ఎంత నిజమో ఆ దేవుడు కూడా అంతే నిజం. గాఢనిద్రలో నుండి మెలకువ వచ్చేసరికి ఈ నేను అనే తలంపు వచ్చి దేహాన్ని చుట్టేస్తుంది, దేహాన్ని బట్టి లోకం, దేవుడు, పుణ్యకర్మ, పాపకర్మ ఇలాగ అంతా అడవిలోనికి వెళ్ళిపోతున్నాము. ఏ నేను వచ్చిన తరువాత మిగతావిఅన్నీ వస్తున్నాయో అది అణిగిపోతే గాని మిగతావి అన్నీ అణగవు. ఏకారణం వలన ఇవిఅన్నీ వస్తున్నాయో ఆ కారణం వేరుతో సహా నశిస్తేగాని దానివలన వచ్చేవి అన్నీ నశించవు. నీకు గాఢనిద్రలో ప్రపంచంలేదు. మనస్సు వచ్చాక ప్రపంచం వస్తోంది. నీ మనస్సులో ఉన్నదే ప్రపంచంలో కనిపిస్తోంది, నీ మనస్సులో లేనిది ప్రపంచంలో కనబడదు. అందుచేత మనస్సు నశించకుండా ప్రపంచం నశించదు. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే అది ఎప్పడు మనకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది అంటే మనకు ఉన్న దేహాభిమానం, రాగద్వేషములు అన్నీ నశించిన తరువాత ఆ వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మనకు ఎంత కాలం అయితే రాగద్వేషములు ఉన్నాయో, దేహాభిమానం ఉందో, కామక్రోధములు ఉన్నాయో అంతకాలం మనం చైతన్యానికి భిన్నంగా ఉన్నాము అని అనిపిస్తూ ఉంటుంది. చైతన్యానుభవం పొందటానికి ఏ లక్షణాలు అయితే

అడ్డువస్తున్నాయో, ఆ లక్షణాలు మనలో ఉన్నంతకాలం మనలో వేరుబుద్ధి పోదు, బ్రహ్మం రెండుగా లేదు ఉన్నది ఒక్కటే అనే అనుభవం మనకు రాదు. సత్పురుషులు కానివారితో స్నేహం చేస్తే నీవు తేజోరహితుడవు అవుతావు అని ఉపనిషత్‌లలో చెప్పారు. గురుశిష్య సంబంధం ఎలా ఉండాలి అంటే గురువుకి శిష్యుడిమీద ప్రేమ ఉండాలి, శిష్యుడికి గురువు మీద భక్తి ఉండాలి. విద్య బోధించటంలో గురువు శిష్యుడు యొక్క స్థాయికి దిగివచ్చి బోధించాలి, తనంతట వాడిగా శిష్యుడిని చేయాలి అని గురువు అనుకోవాలి, మినహాయింపులు పనికిరావు. ఇద్దరూ ఒకటిగా ఉండాలి, ఆ దేహాలు మరణించేవరకు అలాగే ఉండాలి. ఈ విచారణలు, ధ్యానాలు, సాధనలు అన్నీ అటుఉంచండి. భగవంతుడు చెప్పిన పనులు చేస్తూ, భగవంతుడు వద్దని చెప్పినవి మానివేస్తాము అనుకోండి దేహాత్మబుద్ధి పోవాలి అని అనుకోనక్కరలేదు, దానంతట అదే పోతుంది. అప్పుడు సుఖంకోసం, ఆనందం కోసం బజారులో పడనక్కరలేదు. సుఖం, శాంతి, ఆనందం వచ్చి నిన్ను వరిస్తాయి. నీ స్వస్వరూపం మీద కాకుండా సంతోషం కోసం బాహ్యవిషయాల మీద, వ్యక్తుల మీద ఆధారపడితే ఆ సంతోషం అంతా పరిణామంలో దుఃఖంగా మారిపోతుంది. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నాకు దుఃఖం ఎందుకు వస్తోంది అని అడుగుతున్నావు బాగానే ఉంది, నీకు దుఃఖం వచ్చినప్పుడు దేవుడు కావాలి. నీకు సుఖంగా ఉన్నప్పుడు నేను అది సాధించాను, ఇది సాధించాను, నేను గొప్పవాడిని అనుకొంటావు. భగవంతుడి దయవలననే నేను సుఖంగా ఉన్నాను అని నువ్వు అనుకోవు, అది నీ బుద్ధిలో ఉన్న దోషం. నోటితో భగవంతుడు కర్త అంటున్నావు, లోపల నేనే కర్తను అనుకొంటున్నావు. ఈ బేధం నీకు తెలుస్తోంది కదా. అన్నింటికి దేవుడే కారణం అని నువ్వు నమ్ముతూ ఉంటే, ఆ విశ్వాసం నీకుఉంటే అంతే కాదు, దాని తాలుక అనుభవం నీకు ఉంటే నీ జీవితంలో దుఃఖం రాదు, నీ ఇంటిలోనికి దుఃఖం రాదు, నీవంటిలోనికి దుఃఖం రాదు. నీ పరిసరాలకు దుఃఖం రాదు, నీవు దుఃఖరహితస్థితిని పొందుతావు.

నీ మాట, చేత, తలంపు ఒకటిగా లేవు. నీతో నీకే సమైక్యత లేదు. దేవుడితో విడిపోయి ఉన్నావు, నీతో నువ్వు విడిపోయి ఉన్నావు దీనికి నీలో ఉన్న రాగద్వేషములు, స్వార్ధచింతన, అత్యాశ ఇవన్నీ కారణం. నీవు దేవుడిలో ఉన్నప్పటికి దేవుడికి వేరుగా ఉన్నాను అనే తలంపు ఉంది, అదే కర్తృత్వం, అదే నీ దుఃఖానికి కారణం. వాళ్ళను ఉద్ధరిస్తాను, వీళ్ళను ఉద్ధరిస్తాను అంటావు ఏమిటి? భగవంతుడితో నీకు వేరుభావన ఎందుకు వస్తోందో ఆ వేరుభావనను తొలగించుకొని భగవంతుడి స్వరూపాన్ని పొందు. అది వదిలేసి ఎవరినో ఉద్ధరిస్తాను అంటావు ఏమిటి? ముందు నిన్ను నువ్వు ఉద్ధరించుకో. పరీక్ష వ్రాసి పాసైనప్పుడు ఎంత సంతోషం ఉంటుందో చదివేటప్పుడు కూడా అంతే సంతోషం ఉండాలి. మీరు కూర వండితే అది రుచిగా ఉంది అనుకోండి, రుచిగా ఉన్నప్పుడు ఎంత సంతోషంగా ఉంటారో ఆ పని చేసేటప్పుడు కూడా అంతే సంతోషంగా ఉండాలి. మనం చేసే పనే మనకు ప్లెజర్ ఇస్తూ ఉంటే ఫలితం ఏదో ఒకటి వస్తుంది, అప్పుడు ఫలితం అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా కూడా మనకు ఏమీ అనిపించదు. అలా ఉంటే నీకు శాంతచిత్తం కలుగుతుంది, మనస్సుకు వికాసం కలుగుతుంది, శక్తి పెరుగుతుంది, నీ మీద నీకు నమ్మకం పెరుగుతుంది. మనం పనిచేసేటప్పుడు

ఫలితంమీద దృష్టి పెట్టుకొని చేస్తున్నాము, దానివలన ఇహానికి పరానికి పనికిరాకుండా పోతున్నాము. మనం ఇతరులకు ఏదైనా సహాయం చేస్తున్నా నీకు నీవే చేసుకొన్నట్లు ఉండాలి. ఉన్నది ఒక్కటే. నువ్వు ఏది చేస్తున్నా ఈశ్వరభావనతో చెయ్యి, అఖండభావనతో చెయ్యి. ఈ పని నేను చేస్తున్నాను అంటావు ఆ నేను వాడకం తగ్గించు. ఆ నేను ఇంద్రియాలతో, దేహంతో, విషయాలతో కలిసి బాడిచేసుకొంటూ ఉంటుంది, అది శుద్ధమైనది కాదు. అసలు అది కోతి, కోతి సారా తాగితే ఎలా ఉంటుంది, సారా తాగాక దానిని తేలు కుడితే ఎలా ఉంటుంది, ఆ కోతి ఎలా ఉంటుందో మన మనస్సు అలా ఉంది. నువ్వు అహంభావనతో ఎవరికైనా ఉపకారం చేసినా వారు సుఖపడరు, దానివలన నీవు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావు, లోపల కుళ్ళిపోతావు. ఇక్కడ కొంత డబ్బు ఉంది అనుకోండి, ఆ డబ్బును చూసి ఎవరికి సంతోషం రాదు. ఆ డబ్బును ఎవరో ఒకరికి తీసుకొని వెళ్ళమని ఇచ్చాము అనుకోండి అప్పడు ఆ డబ్బు నాది అనుకొంటాడు. నాది అనుకోవటం వలన సంతోషిస్తాడు. నేను అనేది ఒక తలంపు, దానికి నాది అనే తలంపు వస్తుంది. ఈ రెండూ అబద్ధం అయినప్పటికీ ఆ తలంపు ఈ తలంపుతో కలుస్తూ ఉంటే దానికే ఇంత సంతోషం వస్తూ ఉంటే ఇంక యదార్థమైన నేను ఎంత ఆనందంగా ఉంటుందో, అసత్యమే ఇంత పొంగిపోతూ ఉంటే ఇంక సత్యం ఎంత వైభవంగా ఉంటుందో. సినిమాలో ఒకడు రాజు వేషం వేసాడు అనుకోండి, వాడికి సంతోషం వస్తుంది. వాడు నిజంగా రాజు అయితే ఇంక ఎంత సంతోషం వస్తుంది.

దుఃఖాన్ని పోగొట్టుకోవటానికి నాకు ఏదైనా ఉపాయం చెప్పండి అని అడుగుతున్నాడు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ఏ పదార్థములో అయితే దుఃఖం లేదో అది పొందేవరకు దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. శరీరం చనిపోవటం వలన దుఃఖం నిన్ను విడిచిపెట్టదు. మన శరీరం చనిపోయినప్పడు మనకు ఉన్న వాసనలు, అలవాట్లు ఇవి అన్నీ వచ్చే జన్మకు వచ్చేస్తాయి. నీకు మంచితలంపులు రావచ్చు, చెడుతలంపులు రావచ్చు, వాటిని నీవు మర్చిపోతావు. కాని వాటి వలన ఏర్పడిన సంస్కారములు నిన్ను విడిచిపెట్టవు, వచ్చే జన్మలో కూడా నిన్ను వెంటాడతాయి, వాటికి ఏదో రోజు నీవు సమాధానం చెప్పాలి. అనుకరణ పనికిరాదు, ఇతరులతో పోల్చుకోకూడదు. మనం చొక్కా కుట్టించుకొనేటప్పడు మన చొక్కా ఆది ఇస్తాము కాని ఇతరుల చొక్కా ఆది ఇవ్వము. అలాగే మన పద్ధతిలో మనం వెళ్ళాలిగాని ఇతరులతో పోల్చుకోకూడదు. అలా పోల్చుకోవటం వలన మనం నష్టపోతాము, మనకు అశాంతి వస్తుంది, దుఃఖం వస్తుంది. మనం చేసే సాధన మనకు సంతోషాన్ని ఇవ్వాలిగాని మనకు బాధను కలిగించకూడదు. బాధతో ఎంతకాలం సాధన చేయగలము. మనకు సాధనమీద ఎక్కువ ఇష్టం ఉండాలి, ఫలితం మీద దృష్టి ఉండకూడదు. మనం చేసే పని చేసుకుంటూ వెళ్ళాలి. ఫలితం రావచ్చు, రాకపోవచ్చు. పనే మనకు శక్తిని ఇవ్వాలి, పనే మనకు సంతోషాన్ని ఇవ్వాలి. మనం భగవంతుడిలో ఐక్యం అవ్వటానికి ఏవైతే అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని తొలగించుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయటమే కాదు, వాటిని తొలగించమని భగవంతుడిని ప్రార్థించాలి. మనకు ఈశ్వరగతమైన జీవితం లేదు, ఎంతసేపు దేహగతమైన జీవితమే. మనం చేసే ప్రతీ పని, మన ప్రతీ మాట ఈశ్వరుడికి సంతోషం కలిగించేదిలా

ఉండాలి. ఈశ్వరుడికి మనమీద దయగలిగితే మనకు అన్నీ సమకూరతాయి. ప్రతీ సంసారానికి ఏవో చిల్లర గొడవలు ఉంటాయి. ఎందుకు పనికిరాని గొడవలన్నీ పెట్టుకొని వాటికే ప్రాముఖ్యత ఇస్తూ, వాటినే తలపెట్టుకొంటూ మన గమ్యాన్ని మర్చిపోతున్నాము. లోపలఉన్న సత్యవస్తువును పొందటానికి తగిన ప్రయత్నం చేయటం లేదు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా విమర్శిస్తున్నారు అనుకోండి, కంగారుపడకండి, ఆ విమర్శించేవాడు ఎవడు, వాడు ఎట్టివాడు అని ప్రశ్నించుకోండి అప్పడు కంగారు ఆగిపోతుంది, మనస్సులో ఉన్న చాపల్యం తగ్గిపోతుంది. మన చేతికి మలం అంటుకొంటే సోపు పెట్టి, సున్నిపిండి పెట్టి తోముకొంటున్నాము మరి మన మనస్సుకు మలం పట్టుకొంది కదా, దానిని తొలగించుకోవటానికి మనం ఏమి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. మనస్సులో ఉన్న మలం తొలగించుకోవటానికే సజ్జనసాంగత్యం, భగవంతుని ధ్యానించటం, భగవంతుడిని పూజించటం. మనం దేహాన్ని కేంద్రంగా పెట్టుకొని జీవిస్తే మలం పెరుగుతుంది. ఈశ్వరుడిని కేంద్రంగా పెట్టుకొని, ఆయన చెప్పినట్లుగా జీవిస్తూ ఉంటే మలం పూర్తిగా పోతుంది. నేను వేరు దేవుడు వేరు, నేను వేరు లోకం వేరు అని వేరుతనం తీసుకొనివచ్చేది మన మనస్సులో ఉన్న మలమే. దానిని తొలగించుకోవటానికి మనం ఏమి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. ఇటువంటి ఆలోచన వదిలేసి ఏవో చిల్లరగొడవలు వేసుకొని కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నాము, ఏదో రోజున దేహం చనిపోతుంది, ఈ తుక్కును తీసుకొనివెళ్ళి స్మశానంలో పడేస్తారు. మరణానంతరం మన బంధువులు, స్నేహితులు ఎవరూ రారు, జీవుడు మన కూడా వస్తాడు, ఆ జీవుడిలో వాసనలు, సంస్కారాలు, తలంపులు మొత్తం పెంటఅంతా ఉంటుంది. ఆ పెంటను తొలగించుకోకుండా నీకు బ్రహ్మానుభవం ఎలా కలుగుతుంది.

ఆచార్యులవారు ఏమంటున్నారు అంటే ఈ మబ్బులు, చినుకులు ఆగిపోయాయి అనుకో అప్పటికప్పడు సూర్యుడు ఎంత ప్రకాశంగా కనిపిస్తాడో అలాగే నీ తలంపులు, వాసనలు, కోరికలు ఒక్కసారి ప్రక్కకు తప్పకొన్నాయి అనుకో నీలోపలఉన్న జ్ఞానసూర్యుడు ఇప్పుడే ఇక్కడే ఈ శరీరం ఉండగానే నీకు దర్శనమిస్తాడు అంటున్నారు. వారు నాకు దుఃఖానికి కారణం, వీరు నాకు దుఃఖానికి కారణం అని మీరు అనుకోవద్దు. మీ దుఃఖానికి కారణం అసలు బయట లేనేలేదు, దుఃఖకారణం అంతా నీలోపలే ఉంది. నీకు చిత్తశుద్ధి ఉంటే అది నీకే తెలుస్తుంది ఎవరో ఇతరులు చెప్పనక్కరలేదు. జ్ఞానికి, అజ్ఞానికి తేడా ఏమిటి అంటే అజ్ఞాని తన తెలివితోటి, దేహం తోటి, మనస్సుతోటి తాదాప్యం పొందిఉంటాడు, జ్ఞాని ఏ వస్తువుకు అయితే మరణం లేదో ఆవస్తువుతో తాదాప్యం పొందిఉంటాడు, అందుచేత వాడికి ఎటుచూసినా శాంతే, ఎటుచూసినా సుఖమే. అజ్ఞానికి ఎటుచూసినా అశాంతి, దుఃఖం ఎందుచేతనంటే ఏదైతే కాదో దానితో వాడు తాదాప్యం పొందిఉంటాడు. దేహం చనిపోయినప్పడు దేహగతమైన చరిత్రపోతుంది కాని మనస్సుకు సంబంధించిన చరిత్రపోదు. మనస్సు బ్రహ్మంలో ఐక్యంఅయ్యేవరకు మనోగతమైనచరిత్ర అలా ఉంటూనే ఉంటుంది. నీబట్టకు ఏదైనా మట్టి అంటుకుంటే కంగారుపడుతున్నావు మరి నీ మనస్సుకు అంటుకుంటే దాని గురించి ఆలోచించవా? ఈబట్ట చిరిగిపోతే పోతుంది, శరీరం చనిపోతే పోతుంది కాని జీవుడు నీకూడా వస్తాడు. శరీరం చనిపోయాక నీకూడా వచ్చే జీవుడిని బాగుచేసుకోవటానికి,

వాడిని సంస్కరించుకోవటానికి, వాడిని జ్ఞానసముపార్జనకు సమాయత్తం చేయటానికి ప్రయత్నం చేయవా? భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ఏ వస్తువులో అయితే దు:ఖం లేదో ఆవస్తువును పొందేవరకు నువ్వు ఏలోకంలోనికి వెళ్ళినా నిన్ను దు:ఖం వెంటాడుతూ ఉంటుంది. ఏదో లోకానికి వెళతావు అనుకో, కొంతకాలం బాగుంటుంది తరువాత అందులో ఏమీలేదు అని తెలుస్తుంది. ఇవన్నీ మనస్సు యొక్క కల్పితాలు. మనకు అహంకారం ఉంది, జాగ్రదవస్థలో మనకు తెలుస్తోంది మరి గాఢనిద్రలో అహంకారం ఎక్కడ ఉంది? ఒక అవస్థలో ఉండి ఇంకో అవస్థలో లేనిది నిజం ఎలా అవుతుంది. ఏదో లోకానికి వెళతావు, మరల అది నిజంకాదు అని వెనక్కివస్తావు. ఇలా కాళ్ళు బాడిచేసుకోవటం, కడుక్కోవటం, ఇలా చేసిన పొరపాట్లు సవరించుకోవటంతోటే సరిపోతే ఇంక హృదయంలోనికి ఎప్పుడు వెళతావు. అందరి హృదయాలలో నేను ఆత్మగా ఉన్నాను, ప్రారబ్దం ననుసరించి ఆ దేహాలను ఆడిస్తున్నాను అని భగవంతుడు చెప్పాడు. మనం లోచూపు సంపాదించుకొని అక్కడకు చేరవలసిందే. అంతర్దృష్టి లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు.

భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ఈ దేహాలు, లోకాలు, గొప్పలు, అధికారాలు ఇవన్నీ బుడగలు, ఈ బుడగలు ఎప్పుడు పేలిపోతాయో మనకు తెలియదు. ఈ బుడగల మీదా నీ సుఖానికి, శాంతికి ఆధారపడేది అంటున్నారు. ఈ శరీరం ఇప్పుడు బాగానే ఉంది, రేపు ఎలా ఉంటుందో తెలియదు, పేలిపోవచ్చు. సముద్రంలో బుడగలు ఎంతసేపు ఉంటాయో ఈ దేహాలు, గొప్పలు, ఐశ్వర్యం అంతసేపే ఉంటుంది. ఇవాళ పచ్చగా ఉండి రేపు ఎండిపోయే విషయాలమీదా నీవు శాంతికోసం ఆధారపడేది. నీకు బాహ్యకారణాల వలన ఏదైనా సుఖం వచ్చినా ఇవన్నీ బుడగలు, అవి నిలబడవు. నువ్వు ఉండగా ఆ బుడగలుఅయినా పోతాయి, ఆ బుడగలు ఉండగా ఈ శరీరం అనే బుడగ అయినా పోతుంది. నీ సంతోషం కోసం ఎంతకాలం వాటిమీద ఆధారపడతావు. నీ హృదయంలోనే శాంతి ఉంది, సుఖం ఉంది, చావు ఎలా ఉంటుందో తెలియని సత్యవస్తువు ఉంది. దానిని తెలసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, ఈ లోకంలోనికి మనం వచ్చిన పని అదే. దానిని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయకుండా ఏవో చిల్లర గొడవల కోసం, స్వల్పవిషయాల కోసం సాధనను వదిలేసి నీ మనస్సును పుండు చేసుకొంటున్నావు, అక్కరలేని గొడవలలోనికి వెళ్ళి అశాంతి కొనితెచ్చుకొంటున్నావు. చిల్లరగొడవలలోనికి వెళ్ళవద్దు. ఆత్మజ్ఞానం పొందకుండా ఈ శరీరాన్ని వదిలేస్తే, నీవు ఎన్ని సాధించినా అవన్నీ బుడగలే, అవన్నీ స్వప్న సమానమే. నీకు సుఖం లేనప్పుడు, శాంతి లేనప్పుడు ఎదుటి వారికి సుఖం, శాంతి ఎలా ఇస్తావు. ముందు నీవు బాగుపడు. మనందరం చేస్తున్న పొరపాటు ఏమిటి అంటే మనలను మనం సంస్కరించుకోవటం లేదు, మనం బాగుపడటానికి ఏమి ప్రయత్నం చేయటం లేదు. వాడిని ఉద్దరిస్తాను, వీడిని ఉద్దరిస్తాను అంటాము, ఇదొకరకమైన మాయ. నీవు అహంకారం పెట్టుకొని ఎవరిని ఉద్ధరిస్తావు? నూటికి నూరుపాళ్ళు స్వార్ధం పెట్టుకొని లోకానికి ఏమి సేవ చేస్తావు. ప్రపంచంలో ఏ స్వార్ధపరుడు సేవ చేయడు, ఒకవేళ సేవ చేస్తున్నట్లు కనిపించినా వీడి స్వార్థం కోసం వాడిని ఉపయోగించుకొంటాడు. అడవిలో పదిమంది కలసి వెళుతున్నారట, వెనకాల పులి తరుముకొచ్చింది అట, అందులో

ఒకడు బాగా స్వార్థపరుడు, అతను ఏమి అన్నాడు అంటే మీరు కంగారు పడవద్దు నేను కింద పడుకొంటాను, మీరు నాపైన పడుకోండి అని చెప్పాడు అంటే పులి తింటే పైన ఉన్న వారిని తినేస్తుంది, మనం బాగానే ఉండవచ్చు అని వాడి ఉద్దేశ్యం. మన తెలివి తేటలు ఇలా ఉన్నాయి. లౌకికులతో స్నేహాలు చేస్తూ ఉంటే నువ్వు ఎన్నడూ మసి అంటించుకోకుండా ఉండలేవు అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు.

కృష్ణుడు, కుచేలుడు కలిసి చదువుకొన్నారు. దేహప్రారబ్దాన్ని బట్టి కుచేలుడికి దారిద్ర్యం వచ్చింది, కుచేలుడు భార్య కుచేలుడితో చెపుతుంది నీవు కృష్ణుడు కలిసి చదువుకొన్నారు కదా ఆయన లక్ష్మీపతి, ఆయనే ఐశ్వర్యం, మనం ఇంత దారిద్ర్యంతో బాధపడనక్కరలేదు, కృష్ణుడిని కలుసుకోమని అంటుంది. అంత దారిద్ర్యంతో బాధపడినా నాకు దారిద్ర్యం పోవాలని కుచేలుడు భగవంతుడిని ప్రార్థించలేదు, అది కుచేలుడిలో ఉన్న గొప్పతనం. భార్య చెప్పగా చెప్పగా వెళతాను అంటాడు అప్పుడు కూడా ఎందుకు వెళతాను అంటాడు అంటే పైసాలకోసం కాదు, భగవంతుడి దర్శనం అవుతుంది అని, వాడు కుచేలుడు. కృష్ణుడి దగ్గరకి కుచేలుడు వస్తాడు, మహాత్ముల దగ్గరకి వెళ్ళేటప్పుడు పుష్పంగాని, ఫలంగాని తీసుకొనివెళ్ళాలని పెద్దలుచెపుతారు కాబట్టి భార్య అటుకులు ఇచ్చింది. ధనం ఈయన అడుగలేదు, అటుకులు ఇస్తే బాగుండదు అని ఇవ్వటం మానివేసాడు. కృష్ణుడు అది చూస్తాడు ఆయనే అటుకుల మూటను తీసుకొని తింటాడు, అటుకులు ఆయన నోటిలో పడటం, ఇక్కడ ఐశ్వర్యవంతులు అవ్వటం ఏకకాలంలో జరిగింది, వాడు భగవంతుడు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే మనకు నేను అనే తలంపు ఉంది, అది గాఢనిద్రలో లేదు. మెలుకువ వచ్చేసరికి దేహాన్ని చుట్టేసుకొంటోంది. నేను అనే తలంపు ఉదయించాక నాది అనే తలంపు వస్తోంది, తరువాత లోకం, దేవుడు, కష్టసుఖాలు, పుణ్య పాపాలు ఇవన్నీ వస్తున్నాయి. ఏది వచ్చాక అన్నీ వస్తున్నాయో దానిని తొలగించుకోండి అన్నీ అణిగిపోతాయి. ఆ మూలతలంపు ఎవరని ప్రశ్నించుకొంటూఉంటే అది అణిగిపోతుంది, అది ఎప్పుడైతే అణిగిపోయిందో దానినిబట్టి వచ్చేగోల అంతా అణిగిపోతుంది. మరణించటాలు, పుట్టటాలు, సుఖాలు, దుఃఖాలు, లాభాలు, నష్టాలు అన్నీ మనస్సుకే, నువ్వు మనస్సువు కాదు కదా అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. లోకంలో ఇన్ని గొడవలు ఉన్నాయి, ఇవన్నీ మనస్సుకే అని చెప్పి ఊరుకోవచ్చుకదా. కాని ఆయన దయ ఇక్కడ ఉంది. ఆ మనస్సువు నీవు కాదు కదా అని చెపుతున్నాడు. ఈశ్వరుడి ఋణం మనం ఎలా తీర్చుకోగలము. ఉన్నది ఒక్కటే, పరమాత్మ ఒక్కడే మరి రెండుకింద ఎందుకు కనిపిస్తోంది అంటే దానికి పరమాత్మ కారణంకాదు మనలో ఉన్న రాగద్వేషములు, మనలో ఉన్న వేరుబుద్ధి, మనలో ఉన్న స్వార్థం కారణం. నీకు ఎలా కనబడినా ఉన్నది ఒక్కటే, భగవంతుడు రెండుగా లేడు. మనం ఎవరినైనా ద్వేషిస్తూ ఉంటే మనలను మనమే ద్వేషించుకొన్నట్లు, ఎవరినైనా ప్రేమిస్తూ ఉంటే మనలను మనమే ప్రేమించుకొన్నట్లు, ఎవరికైనా ఉపకారం చేస్తూ ఉంటే మనకు మనమే ఉపకారం చేసుకొన్నట్లు, అది మనకు తెలియటం లేదు. ఉన్నది ఒక్కటే. అదే బ్రహ్మం, అది మనకు అనుభవంలోనికి రావాలి.

దిII 28-10-2004 న నరసాపురంలోని సాయిబాబా గుడి
తృతీయ వార్షికోత్సవములో పాల్గొన్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

భైర్రాజు ఫౌండేషన్ గ్రామ వికాస సమితి – జిన్నూరువారి ఆధ్వర్యంలో

ప్రపంచ షుగర్ వ్యాధి దినోత్సవం సందర్భంగా ది. 16-11-04 మంగళవారం
జిన్నూరు శాఖ గ్రంథాలయం ప్రాంగణంలో షుగర్‌వ్యాధి అవగాహన సదస్సులో
పాల్గొన్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు, డాII Ch. సత్యనారాయణమూర్తి, M.S.,DGO
శాసనసభ్యులు- పాలకొల్లు, డాII P. రామమోహనరాజు, M.B.B.S. అధ్యక్షత
వహించిన గ్రామ సర్పంచ్ శ్రీమతి కలిదిండి విజయలక్ష్మి, M.A., గార్లు

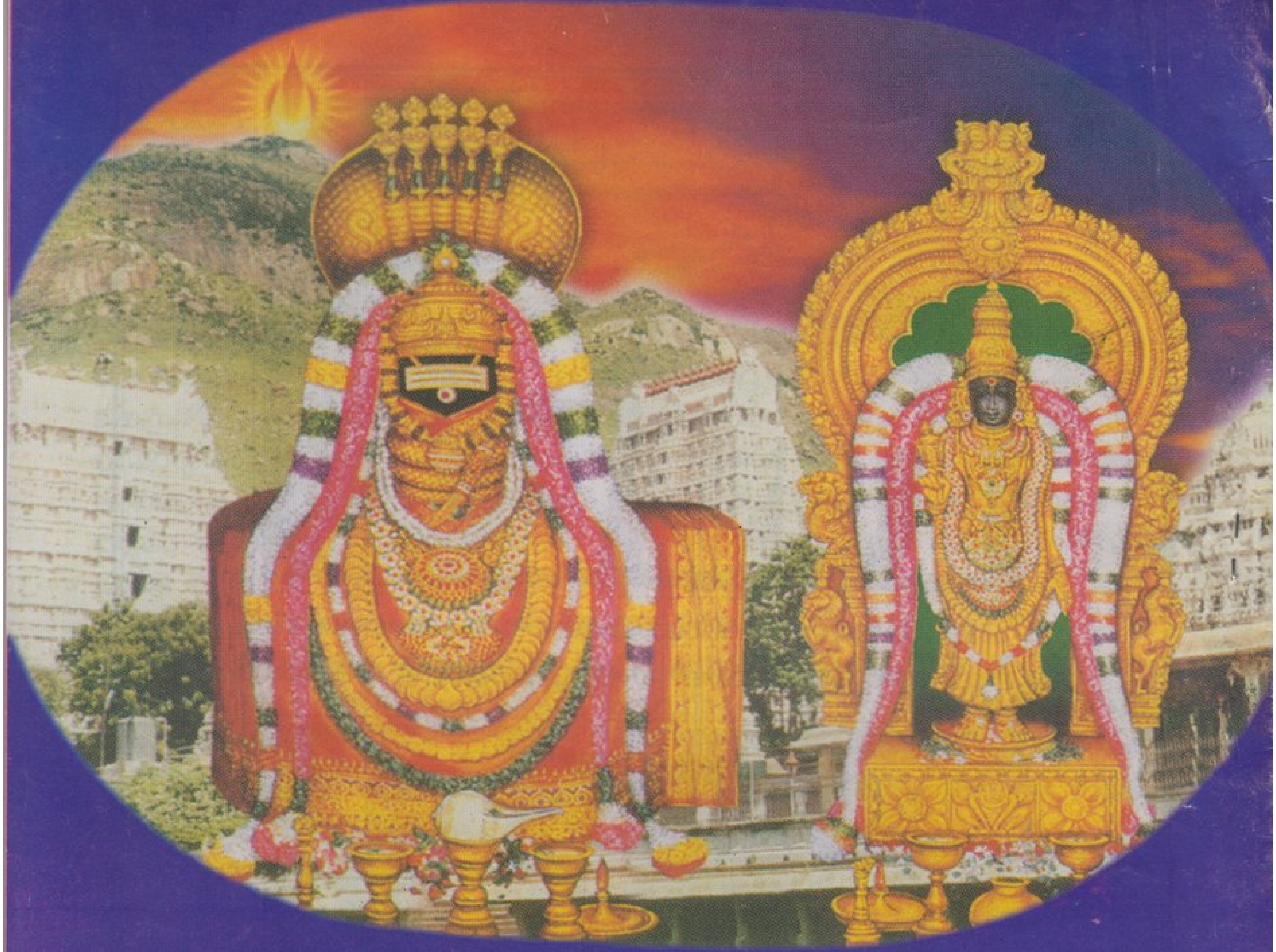

శ్రీ అరుణాచలేశ్వర స్వామి వారు అపీతకుచాంబిక అమ్మవారు

తిరువన్నామలై

REGISTERED NEWS PAPER

RNI NO. APTEL/1999/1667

Postal Regn.No.PMG/VJ/1-3/03

Prepayment : Tech-31/Pre.Pmt/BMV/02

Postage Prepaid

To

301. P. Sandhya, C/o P.V.S.V.K. Varma, D.No. 151, Rao & Raju Colony, BanjaraHills, Road No-2,
HYDERABAD - 500034

If undelivered please return to :

RAMANA BHASKARA
SRI RAMANA KSHETRAM
JINNURU - 534 265. W.G. Dt. A.P.

Editor, Printer, Publisher : **P.S. RAMA RAJU**
Lakshmi Modern Rice Mill, Ullamparru, Palakol - 534 265. W.G.Dt. © 08814 224589, 224689
Printed at : **SHRIRAM GRAPHICS,** Bank Street, Palakol - 534 260. W.G.Dt., © 222438